

Dingsdag

den 10 Mei.

ITALIË

ROMA den 23 April.

De ellende in den Kerkelijken Staat is zeer groot en in Rome zelfs overvloedig. De armoede alle denkbare. Hetzelve werd ik door een vreeselijk alarm getroffen. Naar het vester snellende, zag ik een hoop landlieden om een enkel korn, welke groote karven met brood droeg. Het is in Rome het gebruik, dat de bakkers des morgens vroeg groote korven vol brood op ezels laden en rondzenden, op door een koopman te verkoopen. De boeren hadden nu den ezel midden op de straat aangevallen, en onder het geschreeuw van: *Wij sterven van honger!* *Wij willen brood hebben!* rukten zij het brood uit de korven. Zik nam slechts één brood; geen enkele zag men er met twee. Het geschreeuw van den koopman over het rooven van zijn brood, de drift, honger en verwildering der boeren, op hunne bruine gezichten levendig uitgedrukt, de verwondering der omstanders, dit alles leverde een onvergelijkelijk beeld of schets op van de *Nederlandsche schied* — doch niettemin een treurig beeld. (De schrijver schijnt een schilder te zijn; hij spreekt hier van de alom beroemde Nederlandsche school der schilderkunst.)

DUITSCHLAND — AANGRENZENDE DELEN.

Duitsland den 3 Mei.

In de Petersburgsche bladen, tot en met den 23 April, wordt gemeld, dat de Russische regering aan al de Russische kooplieden, welke gelden schuldig zijn aan inwoners van het koninkrijk Polen, heeft verboden, die gelden niet te betalen, en dezelfde heeft gelast, de bedoelde sommen in handen te stellen der Russische overheden, als welke gemagtigd zijn, daarvoor bij voorraad kwitantie te geven.

Op den 21sten, bij het dorp Kalaczyn, hebben de Poolse uhlanen eene nederlaag geleden, zijnde eerst door kozakken aangevallen, die, terugwijkende, door zes Russische eskadrons ruiterij en eebike infanterie met twee stukken ondersteund geworden. De Polen hadden, volgens hunne opgave, daarbij twee officieren en vijf uhlanen verloren.

Bijzondere brieven uit Warschau, van den 20 April, melden, dat dien dag de vijandelijkheden tusschen de beide hoofdsteden weder begonnen waren. Het Poolsch hoofdkwartier was den 21sten te Jacobow en zou den volgende dag te Minsk geweest zijn.

In de Warschauische bladen van den 28 April leest men, dat de Poolse troepen in de laatste dagen achterwaartsche bewegingen naar den Weichsel maken, doch dat er geen gevechten van belang zijn voorgevallen. Het hoofdkwartier van den Generaals *Diernicki* was op 27sten te Milosza; doch sedert heeft men vernomen, dat de Russen weder tot achter Minsk waren teruggetrokken. Al de inwoners tusschen de Weichsel en den Weichsel zijn naar deze zijde van de rivier gevlucht. In Warschau is een groot aantal griffaards, vrouwen en kinderen aangekomen, die met hun gering vermogen de wijk genomen hebben, om niet in de handen der Russen te vallen. De verwoestingen van den oorlog blootgesteld te zijn. De gouverneur van Warschau heeft alles gedaan, wat in zijne magt was, om die ongelukkig doortrekkende vluchtelingen ondersteuning te bezorgen.

Van de Gallicische grenzen schrijft men, dat de Russische generaal *Rudiger* den 18den den generaal *Diernicki* in Volhynie geslagen heeft, bij Boromel aan de Syr, en hem duizend gewonden heeft ontnomen. Men meende, dat de meet der Russen in Volhynie en Podolje voldoende was, om aldaar met goed gevolg het hoofd aan de Polen te bieden en zelfs om hen het verder doordringen in die streken te beletten.

De Polen erkennen thans, dat de cholera morbus zich bij hen heeft verspreid; doch verzekeren, dat die ziekte op verre na zoo gevaarlijk niet is als men geloofd heeft, en dat vooral de regering alle maatregelen genomen heeft, om de verspreiding van de besmetting te keer te gaan.

Van de laatste tijdingen uit Memel, waren de Russen, na de oproerigen bij Dorpat, gisteren gegaan te hebben, naar hun kamp bij Rolingen wedergekeerd, en hadden daar Russische Krooningen bezet, de inwoners van Schoden verdreven en de onvrede tusschen Polen, Krooningen en Dorpat volkomen gezuiverd. De hoofdstad der Krooningen was naar Rolingen en Krooningen, om zich aldaar op een punt te verzamelen, tusschen de gouverneur generaal van *Pahlen* uit Mitten opgehoofd, had de inwoners tusschen Janischel en Kalwe op de vlucht geslagen en was naar Schwab gemigreerd. Van verschillende kanten waren aanzienlijke Russische korpsen naar Lithauen op marsch. Te Liebau was een schip uit Reval met troepen aangekomen en werden er nog meerder van daar en van Kroonstadt verwacht.

Uit Warschau heeft men geene nadere berichten. Het schijnt, dat men tegen den 28sten aldaar iets beslissends te gemoet zag. Volgens bijzondere berichten scheen men in genoemde stad zich zeer te vleien met het denkbeeld, dat de generaal *Diernicki* grooten bijval in Volhynie had gevonden, doch dit is van elders nog in geenen deele bevestigd. Volgens de jongste berichten, op welke men staat kan maken, was genoemde partijganger nog niet verder, dan tot de Syr gekomen, en aldaar met eene niet onaanzienlijke Russische krijgsmacht slaags. Uit berichten van regeringswege in Weenen bekend gemaakt, en de dagteekening voerende van Lemberg den 21sten, blijkt: „Dat de generaal *Diernicki* den 19den naar Boromel is teruggetrokken en aldaar eene voordeelige positie achter de Syr heeft bezet; dat hij vervolgens weder langs den linker oever tot Berestecko is getrokken, en aldaar op den rechter oever is gekomen. Den 20sten heeft hij zich met 4000 man te Radzivilow bevonden, den weg inslaande naar Krzemienico, alwaar zijne voorthoede den 21sten des avonds meende aan te komen, en welke stad slechts eene zwakke bezetting van dragonders inhield. De magt der Russen bij Berestecko beliep omtrent 8000 man. *Diernicki* had het korps, twelk tegen Wlodzimierz was bestemd, mede aan zich getrokken. — De generaal *Czern* moet zich geen oogenblik hebben opgehouden aan den Weichsel, immers, volgens deze berichten werd zijne voorthoede reeds den 20sten aan de Rug verwacht. — De Russische ruiterij, welke de brug van Keilow had verbrand, heeft, op weg naar Wlodzimierz, eene bende Poolse insurgenten onder zekeren *Stech* opgejaagd, deels nedergesabeld, deels gevangen genomen, en zich daarbij van den persoon des aanvoorders meester gemaakt. *Diernicki* vervolgt alzoo zijnen weg zuid-oostwaarts, zoo na mogelijk aan de Oostenrijksche grenzen. Men meende in Weenen, dat hij, geen bijval vindende, in geval van nood, door Moldavie en Wallachie, naar Turkije zoude trachten door te dringen. Hoe verre de generaal *Roth*, welke hem aan die zijde het hoofd moet bieden, gevorderd was, wordt in deze berichten niet gemeld.

Latere berichten uit Samogitie, dan van den 27sten uit Memel, heeft men niet onvangen, doch brieven uit Stallupoen vermelden eenige bijzonderheden, noemens het verlaan van eene bende van ten minste 8000 insurgenten, meereendeels tot den opstand gedwongene landlieden, den 22 April, in den omtrek van Mariampol. De Russen bestonden uit 800 man infanterie en 150 man ruiterij, die naderhand door 5000 man werden ondersteund. Het verlies der insurgenten wordt begroot op 2500 dooden en gekwetsten en 2000 gevangenen. Een der aanvoerders, *Puschen*, was het ontkomen, de tweede, de major *Schon*, was gevangen, en zande den gasten worden doodgeschoten. De Russen hadden leefstocht in overvloed, en volgens berichten uit Lyck, van den 20sten, zoude de garde, welke zich, denkkelijk ter zake van den opstand, naar de zijde van Augustowa had gewend, weder naar de Narew zijn teruggetrokken.

Uit Lithauen schrijft men, dat op den 19 April te Wilna elf opstandelingen, waaronder 3 geestelijken en 3 studenten, zijn doodgeschoten; zij waren door den Russischen militairen krijgsmacht ter dood veroordeeld, als zijnde met de wapenen in de hand gevangen genomen.

Uit Riga schrijft men, dat de generaal graaf *Stroganof* aldaar is aangekomen, om met den gouverneur van *Pahlen* krachtadlaag maatregelen tegen de opstandelingen in het naburige Samogitie te nemen. Ook was de noodige voorzorg genomen, om de transportvaartuigen, die op de Duna uit Wit Rusland onderweg zijn, voor aanvallen der rebellen te verzekeren.

HAMBURG den 3 Mei.

Den 28 April heeft de Poolse generaal *Skarzynski* een proclamatie van zijne

troepen doen uitvaardigen, waarin hij aan dezelve de op de Russische troepen behaalde voordeelen in zeer hoogdravende bewoordingen verkondigt, en derzelver verlies op niet minder dan 50,000 man, waaronder 16,000 gevangenen, begroot. Naar het slot te oordeelen, strekt echter deze afkondiging alleen, om de Poolse soldaten te verkondigen, dat zij eerslang zouden moeten terug trekken, en uit dien hoofde den moed niet behoorden te verliezen. — In Breslau wil men berigt hebben, dat den 25sten den Polen een belangrijk nadeel is toegebracht, — dat zij dien ten gevolge op Warschau terug trekken, en met verbanden naar aan de bevestiging van Praga arbeiden.

G. R. O. O. T. - B. R. I. T. T. A. N. J. E.

LONDEN den 3 Mei.

De nieuwe verkiezingen hebben een gewenschten voortgang. — Verleden Zondag zijn Prins *Leopold*, verscheidene vreemde ministers, de Belgische commissarissen en meer anderen bij graaf *Grey* ten maaltijd geweest. — Omtrent het aannemen of afwijzen der aan Prins *Leopold* aangeboden kroon van België is nog niets bekend. — De jongste berichten uit Lissabon doen vermoeden, dat Don *Miguel* voorzigtigheidshalve liever aan de regtmatige vorderingen van het Britsche kabinet zal voldoen, dan verder maatregelen van een beslissenden aard uit te lokken. Wat zijn gedrag jegens Frankrijk betreft, zoo heeft hij te Lissabon en Oporto een plakkaat doen uitvaardigen, waarbij aan alle Franse onderaanen, mits zij de landswetten eerbiedigen, bescherming wordt toegezegd. Zonder de vereischte voldoening verkleven te hebben, was echter de Franse Consul den 19 April met zijn gezin en eenige Franse onderaanen scheep gegaan en den Taag uitgezeild. De Portugesche brik, met de beide Franse gevangenen aan boord, vertrok des anderen dags naar Indië; men gelooft evenwel, dat de Franse oorlogsschepen dit vaartuig bij het in zee loopen zullen aanhouden. Van Terceira vernemen men, dat een eskader van zes schoeners en zesien kruisvaartbooten, met zeshonderd man aan boord, zich aldaar zeilree maakte. — In de Engelsche zeehavens wordt eene gedachte oorlogsvloot uitgerust; zij zal te Spithead bijeenkomen en zijn zamengesteld uit de Prins Regent, Caledonia en St. Vincent, elk van 120 stukken, Donegal 76, Talaverk 74, Revenge 76, Westsley 74 en Asia 84. Admiraal *Codrington* zal haar kommanderen, en in de maand Juni door den Kontor geinspecteerd te zijn.

F. R. A. N. K. R. J. K.

PARIS den 1 Mei.

Ten gevolge van dépêches, van Zijner Majesteits gezant te Rome oervangen, zou er vrijdag een kabinetsraad gehouden zijn, waarin gehandeld is over de berichten, vooral uit Parma en Modena ontvangen, omtrent de procedures, die aldaar tegen de hoofden van den laatste opstand begonnen en de doodvonnissen, welke reeds tegen eenigen hunner uitgesproken zijn. De ministers konden besloten hebben, om onverwijld een koerier naar Weenen te zenden en van Oostenrijk zijne bemiddeling in Italië te vragen, ten einde het vergieten van bloed voor politieke misdrijven voor te komen, en zelfden tijd zou de tweede zoon van den president-minister, *Calixte*, naar Rome vertrokken zijn. Het was om den Heiligen Stoel tot eene dergelijke bemiddeling te bewegen.

Gisteren avond heeft de regering door middel van een telegram berigt bekregen, dat de Koning van Sardinië verleden vrijdag overleden is. — Van den 2den. Eindelijk heeft Z. M., op het rapport van het ministerie, een besluit genomen omtrent het verkiezen van nabestaande eerste-kruisen van de helden van Juli 1. Volgens de openbaar aangekondigde lister, zouden 120 personen met dat eereceken begiftigd worden. Onder die lieden vindt men in de dagblad-schrijvers, die het eerst tegen de ordoonantie op de drukpers hebben geprotesteerd, alsmede verscheidene personen die in de zoogenamde republikeinsche zamenzwering zijn gewikkeld geweest. Dezen, die het eere-kruis onvankelijk, mochten gerouwhed leveren aan den Koning en gehoorzaamheid aan het constitutioneel charter.

Sedert eenigen tijd strekt de prins *de Talleyrand*, die minister van alle tijden en van alle gouvernementen, ten doel aan de hopenste apotheken. Opzins werd hij in een dagblad uitgemeakt voor een kerkelijk, republikeinsch, keizerlijk en koninklijk gekraakte, heijwel zich op de galvanische kolom eener nieuwe revolutie wederom zoekt op te richten.

Wat ons betreft, wij zien in het gedrag van den heer *de Talleyrand* slechts, dat hij voor alle met de daad bestaande gouvernementen is, en deze allen met gelijken lier dient. Hij is daarenboven de gesuchte man van geheel Frankrijk, van het land, dat wel het land der geestigen met genoemd worden; zijne afdigbeden en puntige gezegden hebben nooit het bespottelijke gespaard, zoo min de republikeinsche bespottelikheden, als die der wilkeuren.

Van den 2den. De berichten, welke men uit Breslau, in het departement der beide Savres, ontvangt, omtrent het dagelijksch toenemen van de bende van *Diernicki*, zijn verre van geruststellend. Deze partijganger telt reeds 7 of 800 man onder zijne bevelen en laat dezelve veelal bij troepen van 20 tot 40 man hunne atroppartijen vernietigen. De geest is over het algemeen niet goed in dit departement; voor de enkele klasse van 1830 telt hetzelfde meer dan 200 weigerschrijve conscripts, en vele opgezeten van het platte land blijven de terugkomst van *Karel X* verwachten.

Men weet reeds, dat de Prins van Carignan zijnen overleden vader op den troon van Sardinië is opgevolgd; het schijnt echter, dat er kort voor het afsterven des ouden Konings eene zamenzwering heeft bestaan gehad. Men wil, dat de Koningin en de opperbevelhebber der troepen het plan gevormd hadden, om, met ondersand van Oostenrijk, den Prins van Carignan met zijn gansche gezin op te ligten en de kroon aan den Hertog van Modena aan te bieden. De Hver en waakzaamheid van den gouverneur van Turijn zouden het plan hebben doen ontdekken en mislukken. Op bevel des jongen Konings is er een aantal lieden van hoogen rang in hechtenis gezet.

B. E. L. G. I. E.

GENT den 3 Mei.

In onze stad is de volgende circulaire verspreid geworden: „Mijnheer! ik heb de eer u te verwittigen, dat ik de noodige maatregelen genomen heb, om eerstdaags den *Messenger de Gand* weder te doen verschijnen, met dezelfde aanpkeurigheid als vóór het ongeluk, dat mij zoo vreed getroffen heeft.

De geest van het blad zal niet de minste verandering ondergaan. De hoofdredacteur blijft dezelfde. Dit is genoeg, om in te staan voor de vastheid, met welke onze grondbeginselen bij voortdoring zullen verdedigd worden.

Gent den 1 Mei 1831.

A. B. S. T. E. V. E. N.

De bestaande overigheid heeft daarop gemeend het volgend berigt te moeten publiek maken:

„De *Messenger de Gand*, met wagnut de rust, die in Gent heerscht, ziende, kondigt aan, dat hij de noodige maatregelen genomen heeft, om eerstdaags te verschijnen; het staat hem vrij! maar wanneer kwaadwilligen op nieuw de vrijheid der drukpers komen misbruiken, om het volk tot wanorde en haat op te zetten, is het de pligt der overigheid te verklaren, dat noch burgerwacht noch krijgsmagt bestemd zijn, om de vijanden der nationale zaak te verdedigen; de *Messenger de Gand* moge de gevolgen overwegen zijner vijandige gezindheid aan de bestaande orde van zaken; hij blijft tegenover het volk voor zijne aanprijzingen verantwoordelijk.

De vermeende, die de algemeene wraak braveert, stelt zich vrijwillig buiten de wet, van het oogenblik dat hij de kans er van beproeven wil.

Dit stuk is door den gouverneur der provincie, den divisie-generaal *de Wauwiler*, den militairen gouverneur van Oost-Vlaanderen en door den president en de leden van de veiligheids-kommissie der stad Gent ondertekend.

CITADEL ANTWERPEN den 2 Mei.

(Uit eenen brief.) Zoo ver ik weet, heeft *Papa* de Belgen niet gedreigd, de vijandelijkheden te zullen hervatten, indien zij de batterijen, waarvan er nu reeds verscheidene langs de Schelde opgeworpen zijn, niet glechten; maar hij heeft hen wel te versaan gegeven, dat zulke tegen den wapenstilstand sreed; dat volke hoort echter naar niets, en heeft althans excusen, die niet om het lijf hebben.

ker oever der Schelde heeft thans opgehouden; de inwoners van het Vlaamsche hoofd, waar, zoo als gij weet, nog onze troepen liggen, hebben voor eene maand leedsgoet moeten opdoen: dus dat wij niets meer uit de stad kunnen te weten krijgen.

Moer enige weken is hier eene groote kwantiteit boeken, speelkaarten, pen- nen, papier, komedies, ja zelfs tijdschriften en gezangboeken gezonden, uit Amsterdam. Eenige manschappen der 1ste divisie van het algemeen depot der landmag No. 33 hebben in den nacht van den 1 dezer eenen meiboom voor het huis van Papa gepiant, waarbij, door een officier, een vers ter dier gelegenheid vervaardigd was.

NAMEN den 3 Mei.

De ingezetenen onzer stad, verontwaardigd over het gedrag en de dubbelhar- tige handelwijze van den generaal Goethals, hebben eene protestatie opgemaakt, die naar den Regent zal gezonden worden; reeds is zij met talrijke onderteke- ningen bedekt, en dat van de schrijnwaardigste lieden, wier getuigenis on- wrikbaar is, zoodat er al veel in het werk zou moeten gesteld worden, om den indruk er van te verwakken. Deze protestatie luidt als volgt:

Mijnheer de Regent!

Eene proclamatie, door den generaal Goethals aan de inwoners van Namen gedresseerd, schijnt te willen doen verstaan geven, dat de burgers vrijwillig het vierde bataljon tirailleurs ontvangen en gehuisvest zouden hebben. De on- dergeteekenden, inwoners der stad Namen, verklaaren, dat dit voorgegeven ten eenenmale valsch is.

Allen protesteren tegen den willekeurigen maatregel, dien de generaal Goet- hals genomen heeft, en degenen onder hen, die van deze krijgslieden hebben ingekomen, getuigen het alleen met oogmerk gedaan te hebben, om eenen strijd voor te komen, die de nadeeligste gevolgen kon na zich slepen.

Wij hebben de eer, enz.

(Volgen de onderteekeningen van de voornaamste ingezetenen.)

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 5 Mei.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Donderdag, den 5 Mei.

De zitting te half twaalf geopend zijnde, worden de notulen van het verhan- delde in de vorige vergadering gelezen en goedgekeurd.

Is ingekomen eene Koninklijke boodschap ten geleide van een ontwerp van wet, houdende eenige wijzigingen in het tarief van rechten op den in-, uit- en doorvoer van goederen. Bij dit ontwerp is gevoegd eene memorie van toelichting.

In de Koninklijke boodschap, wordt gezegd, dat, in afwachting van de al- gemeene herziening van het tarief, men het wenschelijk heeft geoordeeld, voor- loopig reeds eenige artikelen van hetzelfde te wijzigen.

De wijzigingen, thans voorgedragen, zijn de navolgende:

Artikelen en Maatstaf.

	Invoer.	Uitvoer.	Dogry.
Kalk van alle soorten, de zeeton of 10 mudden . . .	0.35.	0.10.	0.10.
Katoenen garens, ongetwijfd of ongewerd, de 100 lb . .	4.00.	1.00.	1.00.
Getwijfd of gewerd, de 100 lb	7.00.	1.00.	1.00.
Manufacturen, lijnwaden en stoffen van katoen	4 pCt.	1 pCt.	1 pCt.
Ijzer (erts, gegoten in ruwe blokken of stukken, waar- onder zoogenamde schuifjes tot ballast, smeed-, staf- en roedijzer en oud ijzer)	6 pCt.	1 pCt.	1 pCt.
Ijzerwerk, gegoten en scheepsankers	6 pCt.	1 pCt.	1 pCt.
Gesmeed, geslagen of geplet, nagels of spijkers, hoe- pen, pijpen, mombanden en ijzerdraad	2 pCt.	1 pCt.	1 pCt.

Voorus wordt, bij dat ontwerp, de verbodsbepaling, ten aanzien van den in- voer van glas en glaswerk, daargesteld bij § 6 der wet van den 8 Januarij 1824 (Staatsblad no. 4), opgeheven; en in de memorie van toelichting wordt, onder anderen, gezegd, dat men hoogstwaarschijnlijk in de eerstvolgende zitting van de Staten-Generaal een geheel nieuw tarief zal aanbieden.

Als bijlage tot deze stukken is nog gevoegd het Koninklijk besluit van den 7 November laatstleden, waarbij de kamers van roophandel worden uitgenoodigd, om, ten aanzien van eene herziening van het tarief, in onderhandeling te treden met de departementen van financiën, voor den waterstaat, de nationale nijver- heid en de koloniën en met de administratie der directe belastingen, in- en uit- gaande regten en accijzen.

Waar, besloten, het laatstgemelde stuk voor kennisgeving aan te nemen, en de overige te doen drukken, ronddeelen en naar de afdeelingen te verzenden, om plaats in overweging te worden genomen.

De zitting wordt opgeheven, zonder bepaling van eenen dag van bijeenkomst.

Sedert eenige dagen spreekt men van eene op handen zijnde schikking tusschen de Belgen en Hollanders. In hoe verre deze geruchten geloof verdienen, is moeilijk te bepalen. Misschien staat hiermede in verband, hetgene uit Rotterdam wordt geschreven, dat aan 's Rijks werf aldaar bevel zou zijn ontvangen, om twee kanonneerbooten, die reeds in constructie lagen, vooreerst niet op te tuigen, en met het bouwen der overige op stapel staande voor als nog niet voort te gaan.

Men schrijft uit Luxemburg, dat, den 28 der vorige maand, de leverantie van het benodigde onderhoud der troepen van het Duitsche Bondgenootschap, bestemd om het Koninklijk gezag in het Groot-hertogdom te herstellen, aanbe- steed is aan den heer Rotchild en Compagnie, van Keulen. De aannemer zal een voorschot verkrijgen van 100,000 gulden, in wissels op de bank van Am- sterdam, en zoodra hij magazijnen zal opgericht hebben voor eene maand onder- houd, zal hij op rekening eene gelijke som ontvangen. Men schat de uitgave op 350,000 gulden elke maand. Dit is, voegt het Journal van Luxemburg er bij, een zeer zware last, welke de valsche eigenliefde en het belang van diegenen onzer medeburgers hebben berokkend, welke zoo ligtzinnig de wettige orde van zaken met eenen bedriegelijken en rampvollen staat der dingen hebben verwisseld, eene wettige orde, welker gemis het weldenkende gedeelte des volks reeds sedert lang betreurt, doch welker terugkeer door eene beklagelijke stijfhoofdigheid wordt verhindert.

Niettegenstaande de bezetting van de vesting Luxemburg uit 7000 man be- staat, drijven de bewoners van de onder het geschut der vesting liggende dorpen, Eich en Hollerich, echter hannon overmoed zoo verre, dat zij met kleine pa- trouilles van 14 of 15 man tot op den afstand van een gewerschot onder, ja zelfs in den omyang der vestingwerken komen, en tot in de woningen van bi- zondere personen doordringen. Ofschoon deze daden niet meer dan als verwaten kinderspel geacht worden, verwekken dezelve te Luxemburg een groot misnoe- gen, en houdt men goede wacht, om, bij de eerste gelegenheid, dat het grond- gebied wederom geschonden wordt, de schuldigen hunne stoutheid duur betaald te zetten.

De visschers uit Ostende van dezer dagen, voor het eerst, onder Belgische vlag uitgelopen. Eenige Scheveningsche visschen hebben dezelve op zee ont- moet, en zijn door dezelve met veel vriendelijkheid begroet, hebbende zij aan de Scheveningers, die gebrek aan victualie hadden, bier en andere levensbehoef- ten afgestaan. Zij verhaalden, dat te Ostende de meeste vrijwilligers terug wa- ren gekeerd, en dat zij wel dachten, dat de zaken spoedig zouden schikken, waaraan zij en vele anderen hartelijk verlangden.

In een dagblad van Rijsel vindt men het volgende artikel, hetwelk ook door den Monitor van den 29 April wordt overgenomen.

„Eenige lieden, die waarschijnlijk verkeerd onderrigt zijn, scheppen er be- hagen in, om het gerucht te verspreiden, dat er dagelijks Franschen naar Bel- gië vertrekken, met het doel, om bij het Belgische leger dienst te nemen. Men spreekt van het omkopen van Fransche soldaten en van geheime wervingen ten platten lande. Al deze geruchten zijn geheel van grond ontbloot. Wel verre, dat er dagelijks Franschen naar België vertrekken, zien wij in tegendeel dat aan- dag vrijwilligers uit dat land terug keeren, en voor het meerendeel naar Parijs vertrekken. Nog heden zijn er twintig door onze stad gekomen, en, naar het verhaal van deze doortrekkende lieden, heeft men er nog velen te verwachten. Het aantal van hen, die sedert eene maand hier zijn doorkgehaard, is aanzienlijk.”

Te gelijk heeft de Baron Hurel, die over de Fransche bezetting van Givet be- vel voert, het bericht, dat wel 200 man van zijne onderhoorigheden naar de Belgen waren overgelopen, voor eene stellige logen verklaard.

ROTTERDAM den 6 Mei.

Sedert eenige dagen heeft zich het gerucht verspreid, dat onze zeemagt toe- liet, dat schepen van Antwerp zich onder Belgische vlag op de Schelde ver- toonden. Deswege vermeent men, dat het een kleine vaartuigen, welke van die stad naar boven zeilen, vergund is de Belgische vlag te voeren, wijl aldaar bei- de oevers tot vreedzaam grondgebied behooren, waar dezelfde vlag op forten en torens waait, en dat in die rigting alleen zij de scheepsmagt voor Antwerpen passeren; doch dat dit aan geen schip of vaartuig veroorloofd wordt van Ant- werpen naar beneden, langs de militaire linie onzer schepen, hetwelk dan ook geen plaats heeft gehad en strijdig zijn zou met de orders, aan die

te Ostende zijn met eene Engelsche pakketboot veertienhonderd ge- voor de Belgische armee aangekomen, en in de volgende week werd aldus ne tweede bezending wapenen gewacht.

De Regent heeft, op rapport der ministers van financiën en van bo- landsche zaken, het besluit van den 27 Februarij, waarbij de administratie bruggen en wegen met de militaire genie in een eenig Corps wordt vereen- ingetrokken.

Ook heeft de Regent, bij een ander besluit, de verminderde traktementen- hooge geestelijke beambten bepaald als volgt: dat van den aartsbisschop België op f 10,000 en dat der bisschoppen op f 7,000 ieder in het jaar. Traktementen zullen ingaan met den 1 Junij 1831.

Mevrouw Arnould, eene vrouw van zekere jaren, is te Namen overleden, gevolgd van een schrik, haar dezer dagen door de oproerige vrijwilligers, zich met geweld bij haar wilden inkwartieren, aangejaagd.

VLISSINGEN den 5 Mei.

Volgens berichten van voor Antwerpen, hebben de Belgen aldaar een vaartu- hetwelk gebezigd wordt, om water naar onze oorlogsschepen te brengen, en woonlijk de waterschuit genoemd wordt, bij overrompeling genomen en in- bassin gesleept; dit vaartuig was hier gewapend, en bemand door een schip- en twee knechts; drie sloepen met gewapende roovers hebben die helden- verricht!!! Wanneer toch zal het nut der vergelding slaan; wanneer zal men den hoop, die onze door alle werelddelen geëerbiedigde vlag door snoode en verbrekers wordt aangedaan, door de schitterendste fraak nitwischen; of dappere matrozen brullen van woede en haken naar het oogenblik, om de ellendigen te bewijzen, wat de Hollandsche marine vermag, wanneer zij door een hoop landvrijbuiters zoo laaghartig zijn beleedigen. — Wij hopen, van hooger hand krachtadige eischen om voldoening voor dezen schandelijk- roof zullen worden gedaan.

De grenzen van Zeeuwsch-Vlaanderen zijn sterk door de Belgen bezet; op van onzen kant wordt alles nog dagelijks versterkt.

De Zeeuw is bijna gereed; dat ontzaggelijk bouwgevaarte krijgt eene geweld- batterij zwaar geschut aan boord.

UTRECHT den 6 Mei.

Wij vernemen, dat de luitenant a la suite bij de 3de komp. Utrechtsche mo- bieel schnitterij, jonkheer A. J. Taals van Amerongen, den 28 April, op een verkenning van Hulbergen tot Ossendrecht, 10 brigands en 1 spion in het eerst- genoemde dorp gevangen heeft genomen. Nadat hij het huis door zijne onder- hebbende manschappen had laten omringen, trad hij, met twee zijner brave krijgslieden, hetzelfde in en vond 5 blaauwkielen rondom de tafel zitten. Een naauwkeurig onderzoek deed, uit de onderscheidene hoeken van het huis, de overigen, die verborgen waren, niet alleen te voorschijn komen, maar ook hun- ne wapenen, een zak met kogels, alsmede met glas en spijkers, om als kogels te dienen, en werktuigen, om sloten open te steken, ontdekken; ook onder hunne kleederen hadden zij wapenruig verborgen. Het was niet zonder moeite, dat deze onderneming zoo wel slaagde. Het eenvoudig verhaal er van moge ten bewijze dienen van den moed en het beleid onzer verdedigers, maar ook van den aard en de eigenschappen der menschen in dienst der Belgen.

Uit Antwerpen schrijft men, dat op den 28 April twee dames uit die stad passen gevraagd hadden, om zich naar Holland te begeven, alwaar familiezaaken naar riepen. Het volk van Antwerpen werd hiervan onderrigt, en toen heide dames zich naar het stadshuis wisten begeven, om zelve de passen te teekenen en af te halen, werden zij door het volk gescholden en mishandeld, zoodat zij nauwelijks het stadshuis konden bereiken. Zij verzochten aldaar aan de kom- missie van zekerheid bescherming tegen het losbandige volk. De heer Verheyen, kommissaris van het bestuur, en de majoor de l'Eau vergezelden haar, doch op straat werden zij door het volk vervolgd en uitgejouwd, en in de straat des Peignes aangevallen. Alvorens het huis van den heer Legrelle te bereiken, werden de dames en de leden van de commissie zoodanig door het volk gedrongen, dat de majoor de l'Eau de bijdracht van een soldaat greep, en daarmede het volk dreigde, en in toorn hield. De dames konden hare woning niet bereiken en vlugten in het huis van den heer Legrelle. De gewapende magt kwam in het geweer en het volk werd eindelijk verdreven.

Uit Luxemburg heeft men de volgende berichten van den 4 dezer: „De maréchaussée Meij, die den 24 April op eene verachtelijke wijze door den in- specteur Loutz en eenige andere personen uit Elber weggevoerd is geworden, is den 1 dezer door de Belgen weder in vrijheid gesteld en alhier terug gekomen; van den kant van ons bestuur waren daarover heftige vertoogen gedaan.”

De minister van buitenlandsche zaken van België heeft zekere agent naar Frankfort gezonden, die namens den Regent pogingen bij den Duit- schen Bondsdag heeft gedaan, om België voor het groot-hertogdom Luxem- burg tot het Bondgenootschap toe te laten. De Voorzitter van den Bondsdag, baron von Munch-Billinghausen, heeft den Belgischen gezant ontvangen, en toen deze het oogmerk van zijne zending had bekend gemaakt, hem geantwoord: „dat hij geen Regent van België kende, en dat geen voorstel aan de beraadsla- gingen van den Bondsdag kon onderworpen worden, welke strekte, om het huis van Oranje-Nassau van het bezit van Luxemburg en dus van het Duitsche Bondgenootschap uit te sluiten.” — Na deze audientie heeft de Belgische gezant zich gehaast Frankfort te verlaten.

BOXTEL den 2 Mei.

Hebben de onderscheidene dagbladen met ophef melding gemaakt van den goe- den uitslag der verschillende inspectiën, door Z. K. H. den Admiraal-Generaal dezer dagen over het leger gehouden, die, welke heden, op de Cromvoirtsche heide, over de batterijen reserve artillerie gehouden werd, was voorzeker eene der schoonste en treffendste, die er hebben plaats gehad. Reeds in den vroege morgen stonden de drie batterijen rijdende en eene batterij veldartillerie in eene uitgestrekte linie op de heide geschaard. De eerste der batterijen stond onder de bevelen van den kapitein Dinaux, de tweede onder die van den kapitein van Coeverden, de derde onder den kapitein Kops; de veldbatterij werd gekomman- deerd door den kapitein Alzing. Zoodra Z. K. H. prins Frederik dit schoone korps in oogenschouw had genomen, namen de manoeuvres der batterij veldartillerie een aanvang; zij geschieden met eene juistheid en vaardigheid, die de tevreden- heid van den Vorst opwekte. Daarop zag men de drie batterijen rijdende artil- lerie in staatsie voor Z. K. H. defileren. Toen eerst konde men op het gelaat der krijgs- helden lezen, dat voorwaarts! hun verlangen was; zij vooral, die door den Prins met het eerekrans versierd waren geworden, wendden met edelen blik en fiere houding hunne prijkende borsten naar hunne beminden bevelhebber, als wil- den zij zeggen: „Nogmaals willen wij ons leven voor Vaderland en Oranje veil hebben.” — De batterijen schaarden zich vervolgens in linie van bataille, en vingden de verschillende manoeuvres aan. Geen denkbeeld kan men zich vor- men van de snelheid en vooral van de juistheid der bewegingen. Alles was vuur en leven; alles vloog over de heide als door den wind voortgedreven. Iedereen staarde vol bewondering op dit heerlijk schouwspel, met welgevallen op deze steunpilaren onzer armee. Z. K. H. prins Frederik inzonderheid was bij uitdruk- voldaan en gaf zijne hooge tevredenheid ondubbelzinnig te kennen. Vrolijk over het weluitvoeren hunner exercitiën en de hooge tevredenheid, daarvoor inge- oogst, trokken de krijgslieden weder naar hunne kanonnementen; menigeen ont- snapte de zucht: „Gave God, dat wij zoo die Belgen nog maar eens onder de oogen mogten zien!”

BREDA den 5 Mei.

Volgens bericht van den luitenant-generaal, kommanderende de 3de divisie van ons leger, was de brug no. 13, over de Zuid-Willemsvaart (op Noordbra- bandsch grondgebied), in den nacht van den 1 Mei, door de Belgen met 25 man voetvolk en 3 huzaren bezet geworden, welke, zoo het scheen, het voor- nemen hadden, om de wacht aan de sluis no. 12 te overrompelen. Zoodra men hiervan onderrigt was geworden, was er eene patrouille van 1 officier en 12 man uitgezonden, om den weg naar de sluis no. 12 te onderzoeken, zich met den daar geplaatsten post te vereenigen, en den vijand van ons grondgebied te ver- drijven. Des nachts te 12 uren was er eene verkenning naar de sluis no. 13 ge- daan, alwaar zij toen geene vijanden vonden. Te 4 uren in den morgen ont- dekte men evenwel eene vijandelijke patrouille, welke op het lossen van eenige gewerschoten terug trok. Kort daarop vermoende zich andermaal eene vijande- lijke bende, nagenoeg 30 man sterk. Onze beide patrouilles, die zich inrusschen vereenigd en verborgen hadden, lieten dezelve tot op eenen kleinen afstand na- deren, en begonnen toen daarop te vuren, met dat gevolg, dat de vijand, na weinige gewerschoten gelost te hebben, onmiddellijk op de vlugt sloeg en zich op zijne eigen grondgebied redde. Een vijftal zijner manschappen meende men, dat daarbij waren gekwetst geworden.

Te Londen is, den 27sten jl., een vreeselijke brand in het hotel van den hertog van Walsingham uitgeborsten. Nauwelijks werd dezelfde ontdekt, of de tweede en volgende verdiepingen stonden reeds in volle vlam. De edele lord is, in weerwil der pogingen van zijne bedienden, die zich zelve opofferden, om hem te behouden, niet kunnen gered worden. Ook lady Walsingham is om- gekomen. Zij zou haar leven waarschijnlijk gered hebben, indien zij tegenwoor- digheid van geest genoeg gehad had, om hare vrouwen te volgen en de deur

der kamer niet te gaan, maar zij had alle bewaarschijf verloren, opende een Venster en sprong op de plaats, waar zij, zieltoegende en met vier ledematen en de harsenpan gebroken, gevonden werd. De oorzaak van dien brand is nog niet wel bekend, maar dewijl dezelve in de slaapkamer van mylord aangekomen is, en mylord den nacht gedeeltelijk in een *drinking society*, gelijk de Engelsen zoo iets noemen, had doorgebracht, is het waarschijnlijk, dat hij de kaars bij zijn bed heeft laten branden, en deze met woelen omgestooten zal hebben, waardoor de bed-gordijnen in brand geraakt zullen zijn.

Van den 16den. Onze voorposten hebben wederom in de omstreken van Bladel drie Belgen gevat, waarvan er twee tot de voormalige bende van Mellinet behoorden. Men heeft hen naar 's Bosch getransporteerd.

Van den 17den. Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden is gisteren van hier naar 's Hage vertrokken.

De compagnie vrijwillige flapkeurs der Groninger Hoogeschool, welke wij nog onlangs met zoo veel belangstelling deze vesting zagen doortrekken, is sedert eenige dagen te Oudenbosch, omstreeks vier uren van hier gelegen, gekantonneerd. Men roemt zeer de gastvrije wijze, waarop deze compagnie door de inwoners dier plaats is ontvangen geworden. In de meeste huizen worden de jonge lieden geenszins als gewone soldaten, maar veel meer als vrienden of leden der familie zelve behandeld en genieten al die onderscheiding, waarop lieden van een persoonlijk stand aanspraak kunnen maken. Inzonderheid verdienen de leden der regering van Oudenbosch, en bovenal derzelver waardig hoofd, de heer *Hovijn*, die provisioneel de functien van Burgemeester waarneemt, allen lof door den ijver en de bereidvaardigheid, welke zij aan den dag leggen, om in al de belangen der compagnie te voorzien. Het een en ander strekt ten bewijze van den goeden geest, welke de ingezetenen van Oudenbosch bezielt, daar zij zich zoo veel mogelijk bekwamen, om de beschadigde zonen des Vaderlands, en nigtzins schadeloos te stellen voor de opofferingen en ontberingen, welke deze zich in de dienst van dat Vaderland wel willen getroosten.

BERGEN-OP-ZOOM den 6 Mei.

Laatsteleden Dinsdag heeft een detachement van ons garnizoen, hetwelk tot veldontdekking uitgetrokken was, te een uur 's nachts, te Assen, elf karren en vier wagens met levensmiddelen, welke eene bende Belgiërs aldaar bij zich had, bemagtigd. Er pouden ook waarschijnlijk gevangenen gemaakt zijn, ware het niet, dat het geweer van eenen schutter ontdigd was losgegaan.

LAATWAARDEN den 5 Mei.

In het dagblad dezer stad leest men het volgende:

„Ten einde alle valsche geruchten, welke ten aanzien van het voorgevallen in de grietijf Lanterland, verspreid werden, tegen te spreken, kunnen wij met volle zekerheid melden, dat hetzelfde hierin bestaat, dat een aantal van achttienhonderd vreemde werklieden, die jaarlijks in deze provincie, eerst in de veengraven en daarna als grasmadgers, komen werken, het met de veenbazen over het te verdienen loon niet hebben kunnen eens worden; dat zij per roede 50 centen vorderen en de veenbazen slechts 55 centen willen geven; dat deze eisch geheel onbillijk is, dewijl met het hun aangeboden eene daghuur van f 1 — 50 kan worden verdiend. Er schijnt intusschen onder deze arbeiders een vast besluit genomen te zijn, om voor eene niet mindere som te willen werken, en zij hebben, om de veenbazen zoo mogelijk te dwingen, in den loop der gepasseerde week eene oproeyige houding aangenomen, door in partijen van twee à driehonderd man langs de wegen te loopen. Dit echter heeft sedert zondag op bevel der politie een einde genomen.

„Er zijn tot hiertoe geen ongeregeligheden of mishandelingen aan ingezetenen gepleegd, en men verwacht, dat de komst van eene compagnie landelijkschutterij, deze week van hier uitgemarscheerd, een goed gevolg zal hebben; terwijl de justitie mede van haren kant in volle kracht werkzaam is ter beteugeling van alle geweld.”

ZWOLLE den 5 Mei.

Onze corant behelst het volgende bericht uit Oldenzaal, van den 30 April: „Toen op den 10 dezer de twee bataljons Overijsselsche schutterij zich uit Oldenzaal naar het leger op marsch begeven hadden, vernam men al spoedig, dat een vrij groot aantal manschappen, tot de naburige gemeenten van Tubbergen, Losser en andere behoorende, zich bij deze gelegenheid van hunne korpsen had verwijderd. Deze omstandigheid heeft op nieuw aanleiding gegeven, dat men eene kleine gewapende magt naar deze streken heeft moeten zenden; gisteren, namelijk, is eene compagnie Groninger schutters, na dien nacht te Almelo te hebben doorgebracht, te Tubbergen binnengetrokken en heden middag marscheerde een gedeelte dier compagnie door deze stad, den weg naar Losser inslaande. Men hoopt, dat ten gevolge van dezen maatregel, de weerspanningen spoedig zullen opgehoord en te regt gebracht worden. — Het is genoegzaam zeker, dat deze deserte niet aan eene algemeene heerschende kwaadwilligheid moet worden toegeschreven, maar veel meer aan eene verkeerd opgevatte vrees, die bij deze en dergelijke oproeyige lieden zoo gereedelijk haren vreesdelijken invloed uitoefent. Uit onze gedachten, die men misschien zeer te onrecht, voor het brandpunt der ongeregeligheden van den 11 heeft gehouden, heeft zich geen enkele der manschappen van zijn korps verwijderd.”

GRONINGEN den 9 Mei.

„In de *Bredasche Courant* vinden wij den volgende brief aan derzelver Redactie gerigt:

Mijne Heeren!

In de kommersielle dagen, welke wij beleven, waarin bijna geen oog is te houden op de woelingen en onrust, welke overal bestaan, en het kortzigtig menschelijk oog bijna geen einde ziet aan de rampen van het zoogenaamd beschaafde gedeelte des aardbols, ondervindt het hart behoefte aan eene rustige, bemoedigende lektuur. Behalve den Bijbel, welke voor alles gaat, kan ik, onder anderen, aan mijne landgenooten hier daarvoor altijd overwaardig werk van GERARD BRANDT, *het leven en bedrijf van den Admiraal de Ruiter*, aanbevelen. Niet zonder aandoeningen leest men daar, met welke moeilijkheden en bezwaren ons dierbaar Vaderland in de eeuw van dien beroemden man heeft te worstelen gehad, maar het hart verheft zich telkens bij de zijgbare hulp des Allerhoogsten in menig bang gevaar. Daartoe werkte de algemeene godsdienstige stemming der natie, naar mijne gedachten, allezins mede. Het geloof des Christens in Gods Vaderlijke hulp en bijstand, in het bestuur Zijner Voorzienigheid, schenkt moed en krachten. Doch ook de geest der natie werd daartoe opgewekt door 's Lands regering, en door het gehele werk heen treft men daarvan de treffendste bewijzen aan. Meermalen heb ik mij daarbij, mijne heeren, uwe wenken en raadgevingen herinnerd, om het plegtig houden van den Biddag, als van ouds, wederom onder de vaderlandsche gewoonten op te nemen. Nu wij weder op ons zelfden zijn gekomen, behooren wij, ieder in zijnen kring, alle krachten aan te wenden, om al hergene regt nationaal bij ons is, weder te verlevendigen, en het Vaderland wederom op dien trap van zelfstandigheid en luister op te voeren, waartoe het in de eeuw van de Ruiter geklommen was. Wat een belangrijk, en overal ontzag inboezemend plekje gronds kunnen dan de Vereenigde Nederlanden nog worden! Treffend, en in vele opzichten toepasselijk op onze tegenwoordige omstandigheden, kwam mij in dien zin voor, hetgene ik vond opgeteekend, bij gelegenheid der uitvoerige beschrijving van den slag, door de Ruiter, op den 7 en 8 Junij 1673, op de hoogte van Schooneveld, tegen de Engelsche en Fransche vloeten, onder prins Robbert en den graaf d'Estrée, geleverd. Te niet zal ik dan, in het 14de boek des gezegden levens: dat alle bevelhebbers en matrozen wel gemoed waren, en dat zij elkander beloofden als eerlijke lieden te zullen bestaan, en baden God om dat te doen. Op den 5 Junij werd het Avondmaal des Heeren aan boord van de Ruiter gehouden; hij verstaand, dat men de vijanden in het oogenblik behoeft, daarom allen pligt niet moest uitsstellen, maar de ziel moest sterken, om allerlei gevaarlijkheden te rustiger door te staan. 's Lands vloot was wel vijftig zeilen minder sterk, dan die der vijanden, waarom onze matrozen de Hollandsche vloet het klein hoopen noemden. Dan daarom ontzoon hij het hart niet; de heer de Ruiter zag op hooger hulp; want toen op zijn schip van de zwakheid der vloet gesproken werd, hoorde men hem zeggen: omdat onze vloet klein schijnt te zijn, heb ik te grooter vertrouwen van eene goede uitkomst, niet op onze magt, maar op Gods Almagtigen arm! een geloof, dat door de uitkomst glorieus bevestigd werd; want de vijand moest de zee ruimen, terwijl onze vloet bleef stand houden. Overal, waar de Ruiter met zijn schip de zeven Provinciën vuur gaf, maakten hem de Engelschen plaats, en weken voor zijn geslacht, waarop hij tegen iemand, die toen op zijn schip was, ziedet: De vijanden hebben nog ontzag voor de zeven Provinciën. O hartverheffend woord! Mogt een de Ruiter het nog eens uitspreken in onze dagen. Mogten Vorst en volk zich zoo innig vereenigen, dat de overige provincien, welke nu weder op nieuw de Vereenigde Nederlanden uitmaken, nog eenmaal datzelfde ontzag als in de Ruiters tijd inboezemden. De verzevenlijking van dit geliefkoosd denkbeeld is niet onmogelijk, maar godsdienst en zedelijkheid moeten daartoe de natie weer opvoeren tot een volk, dat in zijne gevechten met den vijand vertrouwend steunt op Gods Almagtigen arm! Daartoe moet dat volk godsdienstig worden opgewekt.

Ued. Dienaar,
a Mei 1831.

Wij hebben gezegd dezen brief te mogen overnemen, daar, gelijk in geheel Nederland, zoo ook hier de vraag, waarom er geen Biddag of geene Bedestonden worden gehouden, veel wordt gedaan en nooit beantwoord. Vooral vraagt men dit na de aanschrijving, om voor de gelukkige verlossing der tegenwoordig Pruisische Prinzen *Marianne* plegtige gebeden ten Hemel te zenden. De Regering gebiedt uit zich zelve, dat men iets doe voor het bijzonder belang eener wel geliefde, doch den Staat nu veeleer gewordene Vorstin, hetgeen zij op het verzoek van duizenden voor den algemeenen nood des Vaderlands niet wil inwilligen. — Hoe kan dit zamen gaan?

GRIPSKER den 7 Mei.

In den namiddag van den 5 dezer, even na twee uren, trof deze Gemeente eene zeer treurige ramp. Een gedeelte van het te veld staande rupsland werd door water ingesloopt; ook hebben daardoor de velders vruchten veel geleden, alzoos is de blijde hoop op eenen aanstaanden oogst voor een gedeelte onzer landbouwers bijna geheel verdwenen.

Aankomst en vertrek van Schepen.

Den 27 April is te Liverpool gearriveerd kaplt. Gerrit A. Jonkhoff, met het kofschip *Zelden Rust*.

* Het nieuw gebouwde ORGEL in de NOOKDER KERK te dezer Stede zal op Zondag voormiddag, den 15 Mei eerstkomende, Godsdiensdag, worden ingewijd.

De ondergeteekenden, daartoe aangezoekt, roepen de menschlievendheid hunner Stad- en Landgenooten in, ter ondersteuning van de slagtoffers der ramp, die op den 29 Maart li. de stad BERGEN-OP-ZOOM getroffen heeft, van welken velen buiten staat zijn, om zich van de geleden verliezen ook slechts enigzins te herstellen en willeen op de krachtadige hulp van de Nederlandsche weldadigheid kunnen uitbaten, om hen uit het ongeluk, waarin zij gestort zijn, wederom eenigermate op te heffen.

De ondergeteekenden zullen de bijdragen, die men hun, tot dat oogmerk, mogt willen toevertrouwen, aan hunne huizen opvangen tot den 15 Mei aanstaande. Zij vertrouwen, ook in deze tijden, niet ten eenenmale te vergeefs deze oproeping aan Groningers ingezetenen te doen, bij de overweging, dat deze Stad nog mag bewaard blijven voor zoo vele bezwaren, die andere steden en plaatsen treffen; dat het hier niet de persoonlijke ondersteuning van enkele hulpbehoevenden, maar de verzachting van eene algemeene ramp betreft, en dat Groningen vooral niet zal zijn vergeten, hoe noodig en weldadig dan de algemeen toegebragte hulp is, en dat deze Stad, in dat opzigt, ook aan BERGEN-OP-ZOOM, voor den in 1826 toegebragten bijstand, dank schuldig is.

Groningen den 25 April 1831.

A. SCHIM VAN DER LOEF.
J. P. A. WINTGENS.
H. O. FEITH.
H. DE RANITZ.

* De KOMMISSIE ter bevordering van de aanschaffing van levensmiddelen in den afgelopen winter, voor de minvermogenden te Groningen, heeft het gedenken aan de deelnemers te berichten, dat het thans, na den afloop harer werkzaamheden, gebleken is, dat, gedurende de maanden December 1830, Januari, Februari en Maart 1831, tegen verminderde prijzen door haar zijn afgegeven: 1098 Nederlandsche mudden Aardappelen en 55 Nederlandsche mudden Grove Gerst; terwijl voorts een volledig verslag, rekening en verantwoording van hare handelingen, gedurende acht dagen, te rekenen van den 11 Mei aanstaande, ter veld van de leden zal liggen, bij den Kastelein *ERKHOFF*, van de Groote Markt alhier. De Kommissie zal daarbij voegen een voorstel omtrent het gebruik van het in kas verbleven voordeelig saldo, en waarbij de deelnemers in de afgegeven gesteld zullen worden, om aan dat voorstel hunne goed- of afkeuring te geven; zullende de Kommissie het daarvoor houden, dat hun voorstel wordt goedgekeurd door diegenen der deelnemers, welke hunne afkeuring niet schriftelijk hebben te kennen gegeven.

Groningen den 9 Mei 1831.

W. J. QUYNTOO.
G. A. G. VAN MAREN.
Secretaris.

GEBORTE- en HUWELIJS- en STERFTEBERIGTEN.

* Mijne geliefde Echtgenoot A. BRINK heeft den 25 voorspiedig verlost van eene welgeschapene DOCHTER.

Delfzijl.

den 5 Mei 1831.

* Heden beviel voorspiedig van eenen welgeschapen ZOON HILBEONDA ADRIANA FRITH, geliefde Echtgenoot van

Winschoten.

den 5 Mei 1831.

* Heden morgen verlost zeer voorspiedig van eene welgeschapene DOCHTER H. M. DE COCK, geliefde Echtgenoot van

Wildervank.

den 5 Mei 1831.

Deze algemeene gelieve men tevens als bijzondere kennisgeving aan te merken.

Groningen den 6 Mei 1831. Heden beviel van eenen ZOON HASSINA BRANDS, geliefde Echtgenoot van

Wierden.

den 7 Mei 1831.

* Heden verlost van eene DOCHTER J. VAN DER MEER, geliefde Echtgenoot van

Groningen.

den 8 Mei 1831.

* Heden morgen beviel voorspiedig van een welgeschapen ZOON GRASSEN ENOLKES, geliefde Echtgenoot van

Finsterwold.

den 8 Mei 1831.

* Heden morgen verlost van een ZOON J. VAN PROOYEN, geliefde Echtgenoot van

Groningen.

den 9 Mei 1831.

* Heden verlost van eene welgeschapene DOCHTER MARIA J. VAN DER MEER, geliefde Echtgenoot van

Groningen.

den 9 Mei 1831.

* Heden zijn Getrouwd:

Groningen.

den 5 Mei 1831.

Schrijffmeester in de Oosters-traat, 130.

Getrouwd te Groningen, den 7 Mei 1831:

Eelde den 30 April 1831. Heden avond overleed alhier, na langdurig ongesteldheid, de Wel Eerwaarde zeer Geleerde Heer PETRUS SPECKMAN, zittend Predikant van Eelde, in den onderdom van bijna 29 jaren. Men heeft jaren verkondigde hij — eerst te Hrewert, daarna te Eelde — de bescheiden Christendoms; zwakheid en klimmende jaren deden hem vervolgens eene eervolle rust houden, tot dat God hem in hooger en beter werkkring verplaatste.

Deze algemeene kennisgeving worde tevens als bijzondere beschouwd.

* Heden werd mijne hartelijk geliefde Echtgenoot AALTJEN SCHOLTENS, na eene zware ongesteldheid, mij door den dood ontruk. Zij bereikte nog den onderdom van 46 jaren niet; en nog geene 14 jaren mogt ik in eenen gelukkigen Echt met haar leven, nu ik, met één Kind van haar en twee uit een vorig huwelijk, haar gemis betreue, en mij troosten moet in het geloof, dat al wat de Heere doet welgedaan is.

Oldelove.

den 4 Mei 1831.

* Heden werd onze droefheid maar al te zeer bevestigd, dat in den nacht tusschen den 23 en 24 April ll. op zijne retour reize van Hamburg, aan boord van het Schip de twee Gebroeders, voor het Eiland *Norderney*, mede is verongelukt mijn dierbare Echtgenoot ANDRIES MULDER, in den onderdom van ruim 45 jaren, na eene Eichtvereniging van 19 jaren; mij nalatende 5 Kinderen, van welke het grootste gedeelte het gemis van hunnen dierbaren Vader noch niet kan beschrijven.

Groningen.

den 7 Mei 1831.

* Verzoek deze voor eene algemeene kennisgeving, zoo binnen als buiten de Stad, aan te hebben.

* Heden avond te vijf uren werd ik met mijne drie Kinderen in de bitterste droefheid gedempt; doordat het den Albestuurder onzer lotgevallen, na eene ziekte van bijna acht dagen, behaagde tot zich op te roepen mijne dierbare Echtgenoot *ANNEKEA VELTMAN*, in den onderdom van 42½ jaren en na eene allergeenotigste Eichtvereniging van bijna 20 jaren. Alle, die de overledene gekend hebben, zullen met ons haar gemis lang betreuen. Geve

Groningen.

den 8 Mei 1831.

JELTE HOPPINGA.
Koopman, in de Steentil-straat.

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLDHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met autorisatie) 1876